

In de champignonkwekerijen worden de champignons in het algemeen geplukt vóódat de sporen geheel rijp zijn geworden, maar bij de C. dis op de steen bleven zo onaangeroerd totdat ze geheel verteerd waren. Ze hadden dus alle gelegenheid hun sporen uit te zaaien. Slechts éénmaal heb ik alle hoedjes in nog jonge toestand weggeknipt. Dit kan toen geen merkbare invloed op de volgende vlucht.

Het organische voedsel verkreeg de Coprinus ongetwijfeld van het mos, waarvan telkens grotere of kleinere gedeelten afstierven. Of met mos op zijn beurt weer voedingsstoffen uit de vergane C. diss. vruchtlichamen putte, is zeer goed mogelijk. Er zou dan een zekere mate van evenwicht zijn ingetreden tussen het mos en de paddestoel. Overigens blijkt wel dat er nog vele vragen onbeantwoord moeten blijven.

Hoe lang de Coprinus het nog op de steen zal uithouden, hoop ik U later nog eens te kunnen vertellen.

Baarn, dec. 1963.

G.A. de Vries.

DE PARELHOEN CHAMPIGNON- AGARICUS MELEAGRIS

J. SCHAEFFER.

Hoe genoeglijk rolde vroeger het leven van de mycoloog voort! Op zijn wandelingen door bos en veld verzamelde hij zo het één en ander, determineerde het meteen met behulp van een loep (toen nog loupe!) en een zakboekje, haalde thuis de eetbare soorten eruit voor een lekker hapje en deponeerde de rest in de vuilnisbak. Problemen bestonden er vrijwel niet en het aantal soorten was nog te overzien. Helaas zijn er in de loop der jaren allerlei lieden met chemicaliën en microscoop aan de slag gegaan, ze hebben de hele oude vertrouwde indeling in diggelen gesmeten, honderden nieuwe soorten beschreven en van die soorten nog variëteiten ook, en daar zitten wij, eenvoudige amateurs, nu mee te kijken!

Neem nu eens het geslacht der Champignons, vroeger Psalliota geheten, nu Agaricus. We brachten het hooguit tot

3 soorten, weide-, akker- en bos champignon en daar konden we het goed mee doen.

In het standaardwerk van Ricken, die Blätterpilze (1915) stonden 11 soorten, in Cool & v.d. Lek 1935 worden 6 soorten genoemd.

Lange brengt het in 1939 tot 16 soorten. Maar daarna wordt het ernst, zowel in de "Flore" van Kühner en Romagnesi als in het boek van Moser, beide in 1953 verschenen, worden 42 soorten vermeld, terwijl Orton in 1960 alleen voor Groot Brittanië reeds 40 soorten opgeeft.

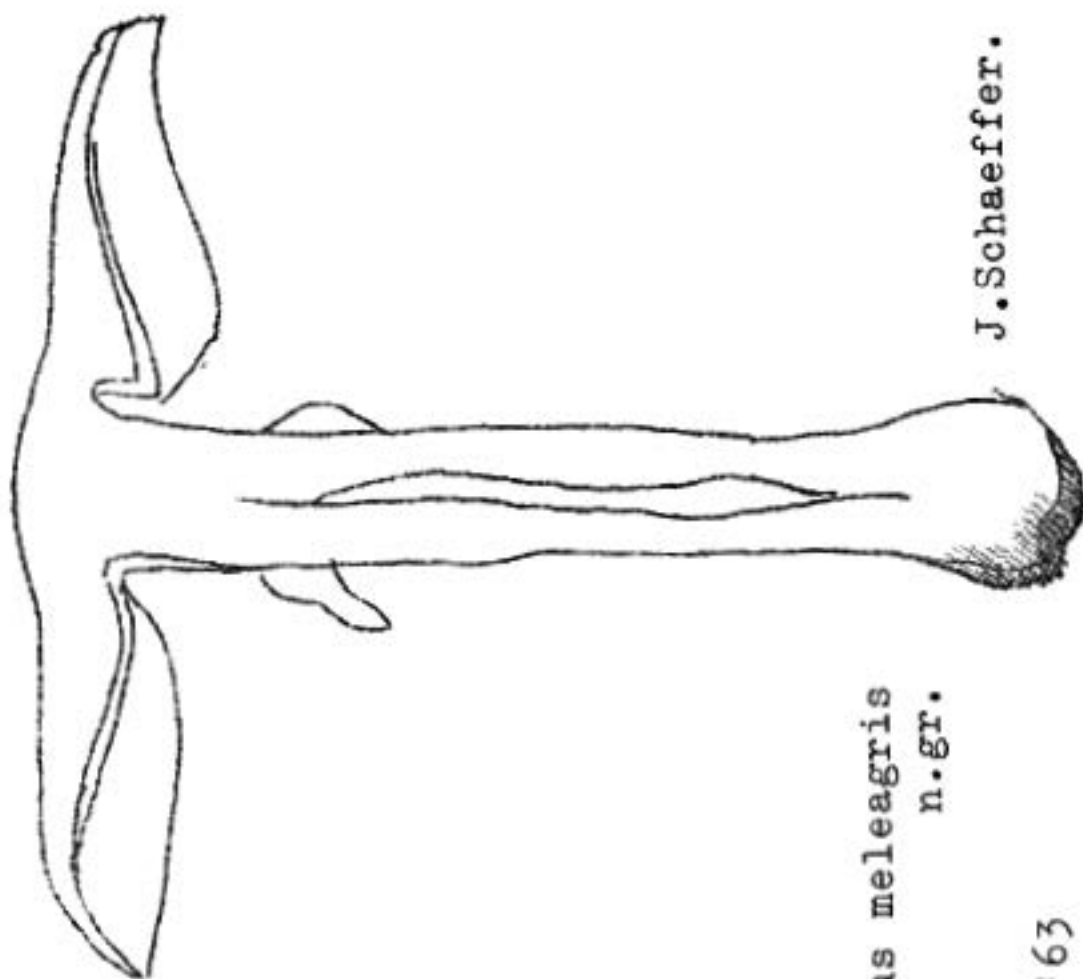
Die geweldige toename van het aantal soorten hebben we vooral te danken aan de Deen F. Møller (Danish Psalliota Species in Friesia 4: 1-60, 1950) en de Tsjech A. Pilát (The Bohemian Species of the Genus Agaricus, 1951), die beide een groot aantal nieuwe soorten hebben beschreven. Ook Orton heeft daar in 1960 nog enige aan toegevoegd.

Wie Champignons wil bestuderen zij dus vooral verwezen naar Møller en Pilát.

In ons land schijnt het aantal soorten niet groot te zijn. De soorten in de weilanden zien we steeds minder. Of het nu komt, doordat er minder paarden zijn, of doordat het gebruik van kunstmest onze champignons doet verdwijnen, is niet bekend.

In onze bossen vinden we slechts sporadisch champignons en als we ze een enkele keer vinden, dan zijn het meestal slechts enkele exx. Dat maakt het determineren moeilijk of onmogelijk, want voor een goede determinatie hebben we jonge en volwassen exx. nodig, vooral voor de kleur van de lamellen, die bij de oudere exx. van alle champignons zeer donker purper, donker chocoladebruin en soms bijna zwart wordt. Bij jonge exx. vinden we vaak een fraaie rose kleur.

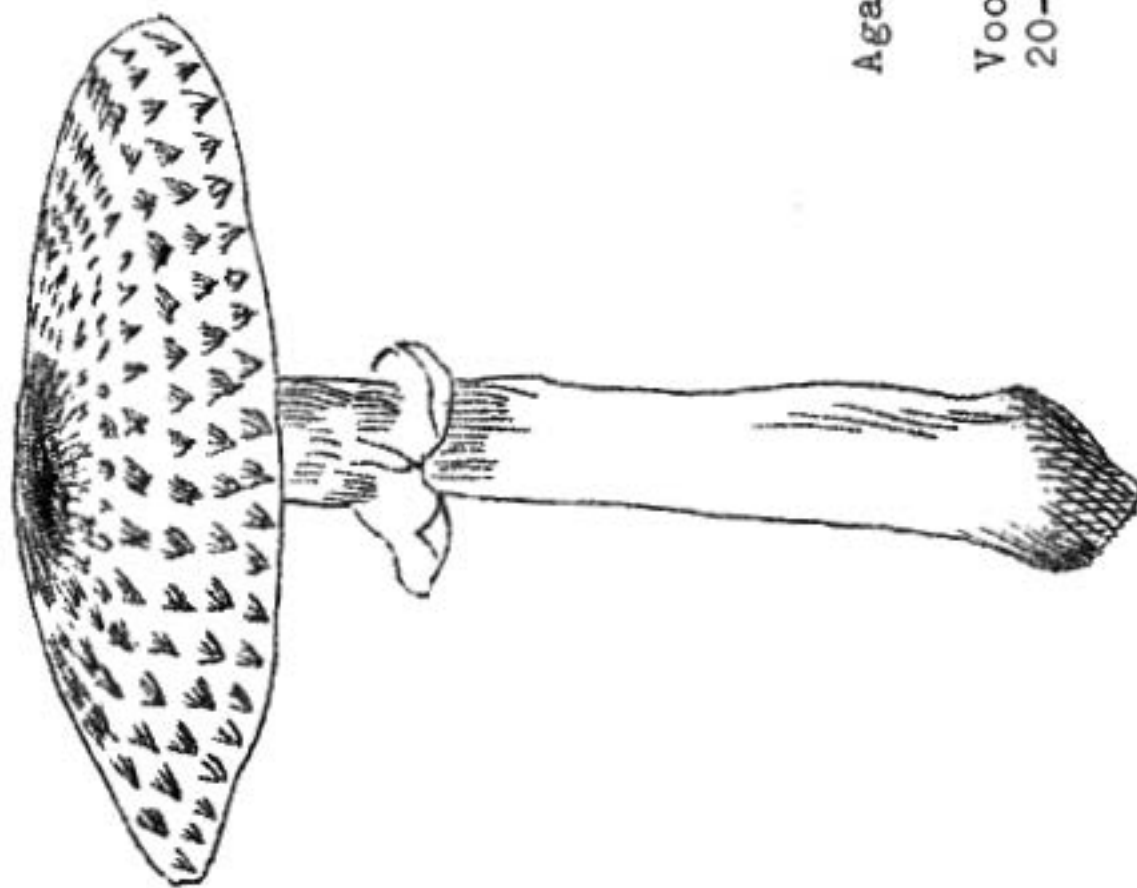
Op de excursie van onze Vereniging op 19 en 20 oktober 1963 op het eiland Voorne hadden we het geluk in het bos Mildenburg (vak 34), onder beuken een tweetal zeer fraaie champignons te vinden, die nog jong waren en heel mooie rose lamellen hadden. Op zaterdagmorgen hadden we ze gevonden, 's avonds waren de lamellen reeds grijs en de dag daarop waren ze donker chocolade bruin, zonder purper. Van de Heer van Brummelen kregen we bovendien nog

J. Schaeffer.

Agaricus meleagris
n. gr.

Voorne
20-10-'63

een ex. te zien, dat nog jonger was en nog bijna witte lamellen had, die later rose werden.

De hoed van onze exx. was ong. $8\frac{1}{2}$ cm in doorsnede in het midden met een bruine plek, naar de rand toe met fijne, bruine aangedrukte schubjes op een lichte ondergrond.

De steel van 8 cm lang was aan de basis iets knol-
lig verdikt, de dikte was 13 mm en die van de knol 20 mm. Een stevige ring stak ong. 1 cm van de steel af, deze ring had aan de onderzijde verdikte lappen. De steel zelf, die glad was, werd door aanraken donkerbruin.

Bij doorsnijden bleek de steel iets gelig aan de basis. Geen opvallende geur waargenomen en niet geproefd.

Nadat ik nog de sporen en de randcellen onder het microscoop had bekeken, kwam ik met het werk van Pilát al vlug uit *Agaricus meleagris* J.Schaeffer. De uitvoerige beschrijving kwam geheel en al overeen met mijn exx. Een Merkwaardigheid komt in het werk van Pilát naar voren betreffende geur en smaak. Hij vermeldt nl. van vondsten uit de buurt van Praag: smaak heerlijk, nerinnerend aan hazelnoten, geur niet opvallend. Van andere vondsten heet het: smaak zoetig, maar niet erg opvallend. Verse jonge exx. hebben een geur als galnoteninkt. Schaeffer, die de soort in 1925 beschreef, vermeldt ook deze geur, maar zegt verder dat de paddestoelen, die hij bereidde, slecht smaakten (terpentijn, carbolzuur) en een lichte vergiftiging veroorzaakten.

De Parelhoen-Champignon is geen algemene paddestoel in ons land. In het Rijksherbarium bevinden zich slechts twee vondsten, nl. één van 18-XI-1961 van Duin en Kruidberg, die volkomen identiek is met onze vondst van Voorne en een vondst van 3-V-1961 van "Zuidwijk", Wassenaar. Deze laatste wijkt echter is enkele kleine kenmerken af van de vondsten van Voorne en van Duin en Kruidberg, en de mogelijkheid bestaat dus, dat het een andere soort is.

Ten slotte moeten we nog vermelden, dat voor Noord Amerika door de mycoloog Peck in 1878 een Champignon is beschreven onder de naam *Agaricus placomyces*, die volgens de beschrijving zeer veel lijkt op onze *meleagris*. Mogelijk blijkt dus nog bij later onderzoek, dat de Parelhoen Champignon moet heten: *Agaricus placomyces* Peck.

P.B.JANSEN.